

CLASSIQUES
GARNIER

Édition de GUILLOT (Roland), « Table des incipit », *Oeuvres complètes*, Tome II, *Elegiarum libri tres*, SECOND (Jean), p. 487-489

DOI : [10.15122/isbn.978-2-8124-5616-9.p.0488](https://doi.org/10.15122/isbn.978-2-8124-5616-9.p.0488)

La diffusion ou la divulgation de ce document et de son contenu via Internet ou tout autre moyen de communication ne sont pas autorisées hormis dans un cadre privé.

© 2005. Classiques Garnier, Paris.
Reproduction et traduction, même partielles, interdites.
Tous droits réservés pour tous les pays.

TABLE DES INCIPIT

LIBER UNUS

- Cum nova nascenti nerent mihi fata Sorores,*
Eleg. I, II.
- Ergo dies venit, qua se formosa mariti*
Eleg. I, VIII.
- Et cœli facies, et rerum mitis imago,*
Eleg. Sol. II.
- Hos tibi, sancte Puer, primos sacravimus igneis*
Eleg. I, XI.
- Insidiose Puer, Maternis sævior undis,*
Eleg. I, VII.
- Ille ego, qui Maio solennia carmina mense*
Eleg. Sol. III.
- Ite procul, maestum lachrymæ genus, ite quarelæ,*
Eleg. I, X.
- Maius alit frondeis, Maio sine fronde virenti*
Eleg. I, III.
- Nunc mihi Praxitelis digitæ, nunc Mentoris essent,*
Eleg. I, VI.
- Petre sodalitii pars sincerissima nostri,*
Eleg. I, IX.
- Pierides alius dira inter bella cruentet,*
Eleg. I, I.
- Si quis erit Iuvenum, Dominæ qui turpæ putabit*
Eleg. I, III.
- Tempus adest iterum, quo stat pulcherrima tellus,*
Eleg. Sol. I.

Una meas igitur versabit fœmina curas ?

Eleg. I, V.

LIBER SECUNDUS

Aequora sulcabat picta Venus aurea concha

Eleg. II, X.

Carole, jucundos potuisti linquere amores,

Eleg. II, XI.

Chara meum gelida feriit nive Lydia pectus

Eleg. II, III.

Cui damus hos elegos ? tibi qui legis ista libenter,

Eleg. II, I.

Flammeolis mea lux oculis cum cuncta puras,

Eleg. II, III.

Lectule, qui domini lentum sine compare dulci

Eleg. II, VIII.

Non tam mite mihi pectus Natura dedisses,

Eleg. II, V.

Saucius Aligeri languebat arundine quondam

Eleg. II, VI.

Si qua venit summo positis in culmine rerum,

Eleg. II, VII.

Somne, tenebrosæ necis ignavissime frater,

Eleg. II, IX.

Tempore cur dicto cessas, Venerilla venire

Eleg. II, II.

LIBER TERTIUS

Ad patrios fineis venit grandævus Erasmus,

Eleg. III, V.

Arragonum montes, excoctaque gypsa calore,

Eleg. III, XI.

Ausa sacram tentare lyram prius unica Sappho

- Eleg. III, XV.
- Capripedes Satyri, quibus est tutela virorum*
Eleg. III, XIII.
- Carminibus potuit torrentia sistere quondam*
Eleg. III, I.
- Carole qui solus patuli simul omnia mundi*
Eleg. III, II.
- En modo, post imbreisque vagos, gelidasque pruinias,*
Eleg. III, VI.
- En rata magnamino cum Cæsare fædera Gallo,*
Eleg. III, VIII.
- Fessus eram, et sensi gravioris tædia curæ,*
Eleg. III, VII.
- Hei mihi, curarum cur me tam lenta fatigant*
Eleg. III, X.
- Intemerata vides linguae monimenta Latinæ,*
Eleg. III, III.
- Nobile ab Augusto nomen cui Cæsare mansit*
Eleg. III, XII.
- Quo tam præcipiti rapitur mihi Stratius aura,*
Eleg. III, XIV.
- Proxima Parrhysiæ jacet Urbs Dionysia valli,*
Eleg. III, XVII.
- Regis honos venerande pii, cui dulce sonantum*
Eleg. III, III.
- Sic est, humanæ legem transcendere sortis,*
Eleg. III, IX.
- Sic ne meas etiam colis Ottingere camœnas,*
Eleg. III, XVIII.
- Unica nata meis requies, Hieronyme, curis*
Eleg. III, XVI.